

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

Τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής

Κατερίνα Κεδράκα, Καθηγήτρια ΔΠΘ

Αλεξανδρούπολη, 2024-25

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΓΡΑΠΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Το αναλυτικό κείμενο αυτό έχει στόχο να βοηθήσει τους φοιτητές στην εκπόνηση των γραπτών εργασιών τους.

A. Κανόνες για μια σωστή εργασία

- Κατανοήστε και απαντήστε με ακρίβεια στο θέμα που σας έχει δοθεί

- Η κατανόηση του τίτλου είναι το πρώτο βήμα που θα πρέπει να κάνετε. Είναι σύνηθες ο φοιτητής να μην καταλάβει με ακρίβεια το τι ζητά η γραπτή εργασία και να έχει κατά νου άλλα πράγματα. Το σίγουρο είναι ότι σας έχουν ζητήσει να αναλύσετε κάποιο θέμα που ήδη έχετε μελετήσει. Διαβάστε με προσοχή τον τίτλο της γραπτής εργασίας (ή την εκφώνηση) του θέματος και βεβαιωθείτε ότι έχετε καταλάβει τι σας ζητά. Αν σας ζητηθεί να θέσετε εσείς τον τίτλο μιας εργασίας, να θυμάστε ότι οι τίτλοι των γραπτών εργασιών πρέπει να είναι σύντομοι και να περιγράφουν με ακρίβεια το θέμα. Το ίδιο ισχύει και για τους τίτλους των κεφαλαίων, υποκεφαλαίων κοκ.
- Όταν είστε απόλυτα σίγουροι ότι έχετε κατανοήσει τι σας έχουν ζητήσει και τι πρέπει να κάνετε, συγκεντρώστε τις σκέψεις σας και σημειώστε όλες τις έννοιες ή λέξεις-κλειδιά που θεωρείτε ότι έχουν σχέση με τον τίτλο της γραπτής εργασίας. Με αυτό τον τρόπο θα σχηματιστεί μια αρχική, πρόχειρη εικόνα του σκελετού της εργασίας σας. Αφού συγκεντρώσετε κάποιες βασικές ιδέες, τότε μπορείτε να προχωρήσετε στο επόμενο βήμα.
- Σε αυτή τη φάση χρειάζεται να συγκεντρώσετε τις πληροφορίες (τα δεδομένα) για το θέμα σας. Άρθρα και μελέτες ερευνητών δημοσιευμένα σε έγκριτα επιστημονικά περιοδικά, βιβλία και το διαδίκτυο είναι οι βασικές σας πηγές.
- **Προσέξτε όμως:** γραπτή εργασία δεν σημαίνει σκόρπιες ιδέες και πληροφορίες. Και κυρίως: **δεν σημαίνει συρραφή αυτούσιων κομματιών από το διαδίκτυο, χωρίς βιβλιογραφική πηγή** (αυτό είναι λογοκλοπή!!) και χωρίς έλεγχο για την εγκυρότητα κι αξιοπιστία του ιστότοπου. Χρειάζεται μια κριτική σύνθεση όσων βρήκατε και μια λογική που θα πρέπει να ακολουθήσετε στην εργασία σας, ώστε να έχετε ένα πλάνο με σωστή διάρθρωση.

- Οργανώστε τη δομή της εργασίας σας

Τις περισσότερες φορές οι τίτλοι των γραπτών εργασιών σας παραπέμπουν σε περισσότερα από ένα κεφάλαια. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να κάνετε μια σύνθεση από το υλικό που έχετε μελετήσει και να χωρίσετε την εργασία σας σε ενότητες. Να θυμάστε ότι ο καθηγητής σας θα αξιολογήσει και άλλες εργασίες. Το κείμενο, λοιπόν, θα πρέπει να ακολουθεί μια λογική σειρά, η οποία θα επεξηγεί και θα οδηγεί τον αναγνώστη στους δικούς σας συλλογισμούς. Όσο πιο εύκολα καταλάβει τη δομή και οργάνωση του κειμένου σας, τόσο πιο θετική θα είναι η αξιολόγηση της γραπτής σας εργασίας.

Μια εργασία συνήθως έχει τρία κύρια μέρη: *Εισαγωγή, Κυρίως Θέμα και Συμπεράσματα/ Επίλογο*. Ακολουθούν οι *Βιβλιογραφικές Αναφορές* και τα *Παραρτήματα* (αν υπάρχουν). Μην ξεχνάτε να κοιτάτε σε τακτά διαστήματα τον τίτλο της εργασίας. Έτσι, ελέγχετε εάν ξεφύγατε από τον στόχο και το αντικείμενό σας. Η ανάπτυξή τους είναι κατά βάση υποκειμενικό θέμα. Υπάρχουν, ωστόσο, και ορισμένοι βασικοί κανόνες, που οφείλτε να ακολουθήσετε.

- Αναπτύξτε το θέμα με δικά σας λόγια και με βάση τις πηγές σας

Είναι βασικό να αναπτύξετε την εργασία σας **με δικά σας λόγια** και όχι επαναλαμβάνοντας εκφράσεις, παραγράφους ή προτάσεις που είναι ήδη διατυπωμένες στα βιβλία, στα άρθρα που διαβάσατε ή ακόμα χειρότερα, που βρίσκει κανείς έτοιμες στο διαδίκτυο ή αλλού. Μην παρουσιάζετε ιδέες άλλων για δικές σας. Επίσης, αποφύγετε την συνεχή παράθεση αποσπασμάτων, αν δεν είναι αναγκαίο. Οι σκέψεις σας θα αναπτυχθούν πολύ καλύτερα εάν ακολουθήσετε τα δικά σας λόγια και τις δικές σας εκφράσεις.

Εάν θέλετε να προσθέσετε μια παράγραφο, ή σκέψεις άλλου συγγραφέα, τότε θα πρέπει να αναφέρετε το όνομά του και την πηγή της πληροφορίας μέσα στο κείμενό σας, αλλά και στη βιβλιογραφικές σας αναφορές, στο τέλος του κειμένου. Όταν χρησιμοποιείτε αυτούσιο κομμάτι από εργασία, δημοσίευση, άρθρο, βιβλίο κτλ άλλων, τότε **ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ** πρέπει να το βάζετε σε εισαγωγικά και να αναφέρετε, εκτός από τον συντάκτη και το έτος δημοσίευσης, και τον αριθμό σελίδας του κειμένου στο οποίο το βρήκατε (πχ, Γεωργίου, 2015, σελ 15). Η αντιγραφή ισοδυναμεί με αποτυχία. Η λογοκλοπή είναι βαρύ ακαδημαϊκό παράπτωμα και ποινικό αδίκημα κατά την νομοθεσία!

Είναι καλό να παραθέτετε τα επιχειρήματά σας και τις σκέψεις σας με δομημένο τρόπο. Η εργασία σας πρέπει να περιλαμβάνει θεματικές ενότητες και υποενότητες, στις οποίες θα έχετε δώσει τον κατάλληλο τίτλο. Κάθε ενότητα και υποενότητα πρέπει να έχει περιεχόμενο που: α) να αντιστοιχεί στον τίτλο της ενότητας ή υποενότητας, β) να μην επικαλύπτεται με εκείνο των άλλων ενοτήτων και υποενοτήτων, γ) να συνδέεται και να μην αντιφάσκει με το περιεχόμενο των ενοτήτων-υποενοτήτων που προηγούνται ή έπονται.

Από παράγραφο σε παράγραφο και από ενότητα σε ενότητα, το κείμενο πρέπει να αναπτύσσει βαθμιαία μια ολοκληρωμένη επιχειρηματολογία, δηλαδή την συνθετική, κριτική και τεκμηριωμένη άποψή σας για το ζητούμενο της εργασίας.

B. Η δομή του κειμένου

Κάθε γραπτή εργασία περιλαμβάνει –συνήθως- τα εξής μέρη:

Εισαγωγή

Στην Εισαγωγή, που μπορεί να έχει έκταση μιας ή δύο μικρών παραγράφων, δύο είναι τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσει ο φοιτητής:

- Εξηγεί με δικά του λόγια, το θέμα, το αντικείμενο της εργασίας, ελέγχοντας συγχρόνως κατά πόσο έχει κατανοήσει αυτό που του ζητείται να αναλύσει.
- Αναφέρει πώς πρόκειται να διαρθρώσει την εργασία, πώς θα ανταποκριθεί στα ζητούμενά της, καθώς και ποια μεθοδολογία θα ακολουθήσει.

Κυρίως σώμα της εργασίας

Πρόκειται για ένα κείμενο που δεν είναι περιγραφικό, αλλά αναλυτικό και συνθετικό. Αυτό σημαίνει ότι ο φοιτητής δεν θα πρέπει να μεταφέρει αυτούσια μέρη ή αποσπάσματα από τις πηγές του στο κείμενο του, αλλά να αναπτύξει με δικό του τρόπο τις πληροφορίες που έχει εντοπίσει σε βιβλιογραφικές πηγές.

Συμπεράσματα ή Επίλογος

Εδώ ο φοιτητής, σε μια συνήθως παράγραφο συντάσσει ένα είδος σύνοψης όσων παρουσίασε στην εργασία του, όπου σημειώνονται τα κυριότερα (τα βασικά) σημεία της εργασίας που εκπόνησε.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Παρουσιάζετε τις βιβλιογραφικές πηγές που έχετε χρησιμοποιήσει μέσα στην εργασία. ΠΡΟΣΟΧΗ: εδώ παρουσιάζονται ΜΟΝΟΝ όσα άρθρα, βιβλία, ιστοσελίδες κτλ χρησιμοποιήθηκαν και υπάρχουν ως πηγές μέσα στο κείμενο της εργασίας.

Παραρτήματα

Εδώ βάζετε ό,τι υλικό θέλετε να προσθέσετε, αλλά δεν θέλετε να διακόψετε τη ροή του κειμένου σας, πχ ένα ερωτηματολόγιο, ή μια εικόνα ή ένα πρόσθετο (συμπληρωματικό) κείμενο. Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχουν Παραρτήματα σε κάθε εργασία.

Γ. Η δομή των εργασιών.

Οι εργασίες καλό είναι **να μην ξεπερνούν** τον αριθμό των λέξεων που έχει ζητηθεί. Οι λέξεις του Εξωφύλλου, των Περιεχομένων, των Βιβλιογραφικών αναφορών και των Παραρτημάτων δεν συμπεριλαμβάνονται.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΥΡΙΩΣ ΜΕΡΟΣ (με υποενότητες βλ παρακάτω)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ (βλ παρακάτω)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ (αν υπάρχουν)

Πιο αναλυτικά:

Στο **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** πρέπει να βρίσκονται γραμμένα:

- Ο φορέας όπου εκπονείται η διπλωματική εργασία (δηλ το ΔΠΘ-ΤΜΒΓ), + λογότυπα
- Ο τίτλος της εργασίας.
- Η ομάδα εργασίας, με τα ονοματεπώνυμά σας + ΑΕΜ,
- Το ονοματεπώνυμο του/της Επιβλέποντος/ουσας Καθηγητή/τριας (προαιρετικά)
- Ο τόπος και ο χρόνος κατάθεσής της (δηλ, Αλεξανδρούπολη, 2018)

Τα ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Είναι η δομή της εργασίας (η εργασία με μια ματιά!)
- Χρησιμοποιήστε τον αντίστοιχο **Οδηγό** που υπάρχει μέσα στο Word (Εισαγωγή – Αναφορά – Ευρετήρια και Πίνακες), που σας φτιάχνει τον Πίνακα Περιεχομένων ή το Ευρετήριο, και το κυριότερο, τα **ενημερώνει αυτόματα**, σύμφωνα με τις αλλαγές που εσείς κάνετε στο περιεχόμενο της εργασίας σας.

Στην ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Παρουσιάζετε το θέμα, στην ουσία ξαναγράφετε πιο αναλυτικά τον τίτλο και τη σημασία του.
- Μετά, **περιγράφετε, με συντομία, τα μέρη της εργασίας** (και σε τι αναφέρεται το καθένα), ώστε να βοηθήσετε τον αναγνώστη να σχηματίσει μια πλήρη εικόνα του τι περιέχει η συγκεκριμένη εργασία.

- Η Εισαγωγή είναι καλύτερα να γραφτεί **αφού ολοκληρώσετε** την εργασίας σας.

Το **ΚΥΡΙΩΣ ΜΕΡΟΣ** της εργασίας, χωρισμένο σε υποενότητες με τους τίτλους τους, όπου παρουσιάζετε αναλυτικά το θέμα που σας έχει ανατεθεί.

Τα **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ** (ή Επίλογος)

Σύντομα και «ζουμερά» παρουσιάζετε τα όσα θέλετε τα κρατήσουμε από τη συγκεκριμένη θεωρία.

Οι **ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ** (βλ παρακάτω)

Δ. Οι βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές

Κάθε αναφορά σε γεγονότα και απόψεις που προέρχεται από εξωτερικές πηγές – βιβλία, περιοδικά, ηλεκτρονικά αρχεία, βάσεις δεδομένων, προσωπικές συνεντεύξεις, εφημερίδες, τηλεόραση, έντυπα, κ.τ.λ.– πρέπει να επισημαίνεται, τόσο μέσα στο κείμενο όσο και στις βιβλιογραφικές αναφορές, στο τέλος της εργασίας. Αυτού του είδους οι παραπομπές διασφαλίζουν τα πνευματικά δικαιώματα του συγγραφέα, κατοχυρώνοντάς τον νομικά, και φανερώνουν σεβασμό στους άγραφους νόμους της επιστημονικής δεοντολογίας. Ο αναγνώστης μπορεί να ελέγξει τα πλήρη στοιχεία της παραπομπής, ανατρέχοντας στο τμήμα των Βιβλιογραφικών Αναφορών στο τέλος της εργασίας.

Οι οδηγίες και τα παραδείγματα που ακολουθούν βασίζονται στην 5^η έκδοση (2000) του *Εγχειριδίου Συγγραφής Επιστημονικών Εργασιών της Αμερικανικής Ψυχολογικής Εταιρείας* (Publication Manual of the American Psychological Association - APA).

Βιβλιογραφικές παραπομπές (in text citations)

Οποιαδήποτε παραπομπή στις πηγές γίνεται μέσα σε ένα επιστημονικό κείμενο, συνοδεύεται απαραίτητως από το όνομα του συγγραφέα και τη χρονολογία δημοσίευσης του συγκεκριμένου κειμένου (σύστημα Harvard). Οι βιβλιογραφικές παραπομπές σημειώνονται μέσα σε παρένθεση και, εκτός από το όνομα του συγγραφέα και την χρονολογία έκδοσης, μπορεί να περιλαμβάνουν και τον αριθμό της σελίδας αναφοράς της πηγής σύμφωνα με τους κανόνες που παραθέτουμε στη συνέχεια.

Ο αριθμός σελίδας (ή σελίδων) είναι απαραίτητο να αναφέρεται στην βιβλιογραφική παραπομπή όταν παραθέτετε αυτούσιο χωρίο από την πηγή σας. Όταν το απόσπασμα έχει έκταση μικρότερη των 40 λέξεων, τότε τίθεται σε εισαγωγικά και αποτελεί μέρος της πρότασης στην οποία εντάσσεται.

Παράδειγμα:

Σε τελική ανάλυση, η ίδια η φύση αυτών των ασυμφωνιών ταυτίζεται με αυτό που έχουν υποστηρίξει οι Howes & Stewart (1987): «Η ανάπτυξη των παιδιών ως αποτέλεσμα της καθημερινής φροντίδας δεν μπορεί να μελετηθεί χωρίς να εξετάσουμε την επιρροή του οικογενειακού περιβάλλοντος» (σελ. 429).

Όταν το απόσπασμα έχει έκταση μεγαλύτερη των 40 λέξεων θα πρέπει να παρατίθεται χωρίς εισαγωγικά στην αμέσως επόμενη σειρά με εσοχή πέντε χτυπημάτων από το αριστερό περιθώριο.

Παράδειγμα:

Όπως τονίζει η Caldwell (1987)

ίσως η πλέον παρερμηνευμένη ιδέα για την καθημερινή φροντίδα είναι πως υποκαθιστά αντί να συμπληρώνει την οικογενειακή φροντίδα. Κάτι τέτοιο όμως είναι εσφαλμένο για δύο τουλάχιστον λόγους (σελ. 4).

Όταν αποδίδετε με δικά σας λόγια μια ιδέα (αποτελέσματα έρευνας κ.τ.λ.) που προέρχεται από κάποια άλλη εργασία, δεν είναι απαραίτητος ο αριθμός σελίδας, εκτός αν πρόκειται για μακροσκελή αναφορά (βλ. προηγούμενη παράγραφο). Για τις ηλεκτρονικές πηγές, οι οποίες σπάνια έχουν αριθμούς σελίδας, χρησιμοποιείται η αρίθμηση των παραγράφων.

Παραδείγματα βιβλιογραφικών παραπομπών κατά περίπτωση

- Όταν τα ονόματα των συγγραφέων αποτελούν λειτουργικό τμήμα της δομής μιας πρότασης, τότε ο χρόνος έκδοσης εμφανίζεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα (επώνυμα) των συγγραφέων.

Παράδειγμα:

Οι Wirth και Mitchell (1994) διαπίστωσαν πως υπήρχε μια μείωση

Σημείωση: Ο σύνδεσμος «και» χρησιμοποιείται στην περίπτωση που το κείμενο της πηγής σας έχει περισσότερους του ενός συγγραφείς.

- Όταν η αναφορά στους συγγραφείς της πηγής σας δεν εντάσσεται στην κανονική δομή της πρότασης τότε, τόσο τα ονόματα (επώνυμα) των συγγραφέων όσο και η χρονολογία έκδοσης, αναγράφονται μέσα σε παρένθεση και χωρίζονται από ένα κόμμα (,).

Παράδειγμα:

Από την επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας διαπιστώθηκε η ύπαρξη σημαντικών διαφορών ως προς το φύλο (Gartner, Larson, & Allen, 1991* Koenig, 1990* Levin & Vanderpool, 1991* Maton & Pargament, 1987* Paloma & Pendleton, 1991* Payne, Bergin, Bielema, & Jenkins, 1991).

Σημείωση: Το σύμβολο & (ή ο σύνδεσμος «και») χρησιμοποιείται στην περίπτωση περισσότερων του ενός συγγραφέων. Προσέξτε επίσης πως στην περίπτωση που παραθέτουμε περισσότερες της μιας πηγές, αυτές παρατίθενται σε αλφαβητική σειρά με βάση το αρχικό γράμμα του επώνυμου του πρώτου συγγραφέα. Οι πηγές χωρίζονται μεταξύ τους με άνω τελεία.

- Όταν έχετε χρησιμοποιήσει δύο (ή περισσότερα) κείμενα-πηγές του ίδιου συγγραφέα με ίδια χρονολογία έκδοσης, τότε δίπλα στο έτος πρέπει να προσθέσετε αλφαβητικούς δείκτες (π.χ. Caldwell, 1987a), τα οποία δεν θα παραλείψετε να σημειώσετε με την ίδια σειρά και στις Βιβλιογραφικές Αναφορές (ή Βιβλιογραφία).
- Όταν το κείμενο έχει δύο συγγραφείς, αναφέρονται και οι δύο κάθε φορά που χρησιμοποιείτε την συγκεκριμένη πηγή.
- Όταν το κείμενο έχει περισσότερους των δύο συγγραφείς (έως πέντε) τότε αναγράφονται τα ονόματα όλων των συγγραφέων μόνο την πρώτη φορά που αναφέρεται η συγκεκριμένη πηγή. Για όλες τις υπόλοιπες φορές που θα χρησιμοποιηθεί το δημοσίευσμά τους, αρκεί το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα και η συντομογραφία «κ.συν.» (= και συνεργάτες) [στα αγγλικά «et al.»].

Παράδειγμα:

Επίσης διαπιστώθηκαν σημαντικές διαφορές και ως προς την ηλικία (Πετρόχειλου, Χατζηδήμου, & Νεοφύτου, 1985). Σύμφωνα με τους Πετρόχειλου κ.συν. (1985) δεν μπορεί να υπάρχουν

- Όταν το κείμενο έχει περισσότερους των έξι συγγραφέων (συλλογικό έργο), τότε αναφέρεται το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα ακολουθούμενο από την συντομογραφία «κ.συν.» κάθε φορά που παραπέμπουμε στο κείμενό τους (ακόμη και την πρώτη φορά).

Όταν θέλουμε να παραπέμπουμε σε μια πηγή που δεν έχουμε διαβάσει, αλλά αυτή περιέχεται σε κάποιο κείμενο που έχουμε μελετήσει, τότε χρησιμοποιούμε τη συντομογραφία «όπ. ανάφ.» (= όπως αναφέρεται) (στα αγγλικά «as cited in...») όπως φαίνεται στο παρακάτω παράδειγμα:

Παράδειγμα:

Ο Kleinman (1981, όπ. αναφ. στο Cunningham-Burley, 1990), υποστήριξε πως η “ασθένεια” προσδιορίζεται κατ’ αρχάς στο κοινωνικό πεδίο.

Σημείωση1: Στο τμήμα των Βιβλιογραφικών Αναφορών παραθέτουμε τα στοιχεία της πηγής που **εμείς** έχουμε μελετήσει. Έτσι, στο παραπάνω παράδειγμα αναφέρουμε τα στοιχεία του κειμένου της Cunningham-Burley, 1990.

Βιβλιογραφικές αναφορές (references)

Η σωστή παρουσίαση των πηγών (βιβλιογραφικές αναφορές) έχει βαρύνουσα σημασία κατά τη συγγραφή ενός επιστημονικού κειμένου. Οι συγγραφείς τους οποίους επικαλούμαστε πρέπει να αναφέρονται στο τέλος της εργασίας με αλφαβητική σειρά (και χωρίς να αριθμούνται). Στην περίπτωση που η βιβλιογραφία

περιλαμβάνει και αναφορές σε ξένα συγγράμματα, είναι δυνατόν να χωριστεί σε ελληνική και ξενόγλωσση. Είναι προτιμότερο όμως να διατηρείται ενιαία βιβλιογραφία και να τηρείται η μεικτή αλφαβητική σειρά με βάση τον παρακάτω πίνακα:

Αα	Aa	Ηη	--	Nn	Nn	Υυ	Uu
Ββ	Bb	--	Hh	Ξξ	--	--	Vv
Γγ	Cc	Θθ	--	Οο	Oo	--	Ww
Δδ	Dd	Ιι	Ιι	Ππ	Pp	Φφ	--
Εε	Ee	--	Jj	--	Qq	Χχ	Xx
--	Ff	Κκ	Κκ	Ρρ	Rr	Ψψ	--
Ζζ	--	Λλ	Λλ	Σσ	Ss	Ωω	--
--	Gg	Μμ	Μμ	Ττ	Tt	--	Zz

Κάθε βιβλιογραφική αναφορά πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία :

- για **Βιβλία**: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). *Τίτλος βιβλίου*. Τόπος έκδοσης: Εκδοτικός οίκος.
- για **Άρθρα**: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). Τίτλος άρθρου. *Τίτλος περιοδικού, Τόμος, Σελίδα(-ες)*.

Σημείωση:

Συγγραφείς: Παρατίθενται κατ' αλφαβητική σειρά. Στη περίπτωση περισσότερων του ενός συγγραφέων, τα ονόματά τους χωρίζονται με κόμμα (,). Όταν υπάρχουν περισσότεροι των επτά συγγραφέων (συλλογικό έργο) αναγράφονται τα ονόματα των έξι πρώτων και ακολουθεί η συντομογραφία «κ.συν.» για όλους τους υπόλοιπους. Αν δεν αναφέρεται συγγραφέας του κειμένου, ο τίτλος της βιβλιογραφικής αναφοράς ξεκινά με τον τίτλο του κειμένου.

Έτος έκδοσης: Αναγράφεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα των συγγραφέων. Διαχωρίζεται από τον τίτλο του βιβλίου ή του άρθρου από μία τελεία (.). Αν δεν είναι γνωστή η ημερομηνία έκδοσης, χρησιμοποιήστε τα αρχικά «χ.χ.» (= χωρίς χρονολογία) (στα αγγλικά «n.d.»). Το ίδιο ισχύει και για την βιβλιογραφική παραπομπή.

Με *πλάγια* στοιχεία αναγράφονται οι τίτλοι των βιβλίων, οι τίτλοι των περιοδικών, ο αριθμός τόμου του περιοδικού.

1. Άρθρα

Καραγιάννης, Κ. (1994). Η παιδαγωγική του σύγχρονου κόσμου. *Επιθεώρηση Αγωγής*, 48, 75-102.

Murzynski, J., & Degelman, D. (1996). Body language of women and judgments of vulnerability to sexual assault. *Journal of Applied Social Psychology*, 26, 1617-1626.

Tinic, S. (1997). United Colors and United Meanings: Benetton and the Commodification of Social Issues. *Journal of Communication*, 47, 3-45.

2. Βιβλία

Πιαζέ, Ζ. (1988). *Η ψυχολογία της νοημοσύνης*. Αθήνα: Καστανιώτης.

Vazey, J. (1967). *Education in the modern world*. New York: McGraw-Hill.

2α. Βιβλίο σε 2^η ή άλλη αναθεώρηση (edition) - όχι επανέκδοση (reprint) [στην αναθεώρηση διαφέρουν οι σελίδες]

Hallahan, D.P., & Kauffman, J.M. (1982). *Exceptional children* (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Φίλιας, Β. κ.συν. (2001). *Εισαγωγή στη μεθοδολογία και τις τεχνικές των κοινωνικών ερευνών* (2^η έκδ.). Αθήνα: Gutenberg.

2β. Όταν συγγραφέας έχει αναλάβει την έκδοση του βιβλίου του

Αθανασοπούλου, Δ. (1980). *Περιγραφική στατιστική*. Πειραιάς: Ιδίας.

2γ. Δύο ή περισσότεροι συγγραφείς

Barzun, J., & Graff, H.F. (1977). *The modern researcher*. New York: Harcourt, Brace, Jovanovich.

Morgan, M., Caplan, M., & Manning, N. (1985). *Sociological approaches to health and medicine*. London: Croom Helm.

2δ. Επιμέλεια βιβλίου (editing)

Mitchell, J.V. (Ed.) (1985). *Mental measurement yearbook* (9th ed.). Highland Park, NJ: Gryphon Press.

Melhuish, E.C., & Moss, P. (Eds.) (1991). *Day care for young children*. London: Tavistock/Routledge.

Τσιάντης, Γ., & Δραγώνα, Θ. (Επιμ.) (1999). *Μωρά και μητέρες*. Αθήνα: Καστανιώτης.

2ε. Για κεφάλαιο βιβλίου που βρίσκεται σε επιμέλεια τόμου (Σημείωση: εδώ βάζουμε πλάγια γραμματοσειρά στον τίτλο του βιβλίου κι όχι στον τίτλο του κεφαλαίου. Προσέξτε το «Στο: ...» ή «In ...»)

Backett, K. (1990). Study health in families. In S. Cunningham-Burley & N. McKeganey (Eds.), *Reading in medical sociology* (pp. 189-221). London: Tavistock/Routledge.

Βέλτσος, Γ. (1988). Εξουσία και τηλεόραση. Στο: Κ. Ναυρίδης, Γ. Δημητρακόπουλος, & Γ. Πασχαλίδης (Επιμ.), *Τηλεόραση και επι-κοινωνία* (σελ. 117-124). Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής.

Πανοπούλου-Μαράτου, Ο. (1987). Η ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη στη βρεφική και νηπιακή ηλικία. Στο Γ. Τσιάντης & Σ. Μανωλόπουλος (Επιμ.), *Σύγχρονα θέματα παιδοψυχιατρικής* (τομ. 1, μέρος 1, σελ. 3-30). Αθήνα: Καστανιώτης.

2στ. Για επίσημες αναφορές από ομάδα συγγραφέων (corporate authorities)

Οι αναφορές οι οποίες δεν είναι αποτέλεσμα της πρωτοβουλίας συγκεκριμένων ατόμων (κατ' ανάθεση ή κατ' εντολή έρευνα) θα πρέπει να παρουσιάζονται με το όνομα του ιδρύματος/οργανισμού που ανέλαβε την έκδοση. Δεν θα πρέπει να αναφέρεται το όνομα του προέδρου ή του επιστημονικού υπεύθυνου της ερευνητικής ομάδας ή προγράμματος –όπως πολύ συχνά συμβαίνει– παρά μόνο σε παρένθεση.

American Psychological Association (2000). *Publication manual* (5th ed.). Washington, DC: Author.

Department of Health & Social Security (1979). *Royal commission on the National Health Service* (President Sir Alec Merrison). London: HMSO.

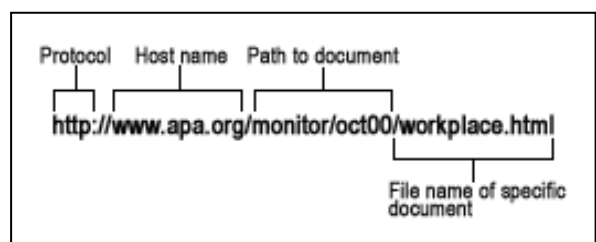
2ζ. Για τμήμα από σειρά βιβλίων

Torman, L.M., & Oden, M.H. (1947). *Genetic studies of genius series* (Vol. 4: The gifted child grows up). Stanford, CA: Stanford University Press.

3. Πηγές από το διαδίκτυο

Τα βασικά στοιχεία που πρέπει να παρατίθενται είναι τα εξής:

Επώνυμο του συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος. (Ημερομηνία συγγραφής της εργασίας, εφόσον αναφέρεται). *Τίτλος της εργασίας*. [πρωτόκολλο και διεύθυνση] [διαδρομή] (ημερομηνία επίσκεψης-πρόσβασης στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα ή δικτυακό τόπο).

3α. Κείμενο στο διαδίκτυο με ημερομηνία

Degelman, D., & Harris, M.L. (2000). *APA style essentials*. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του Vanguard University, Department of Psychology: http://www.vanguard.edu/psychology/index.cfm?doc_id=796 (18/5/2000).

Johnson-Eilola, J. (1994). *Little machines: Rearticulating hypertext users*. <ftp://daedalus.com/Pub/CCCC95/johnson-eilola> (10 Feb. 1996).

Burka, L.P. (1993). A hypertext history of multi-user dungeons. *MUDdex*. <http://www.utopia.com/talent/lpb/muddex/essay/> (13/1/1997).

Tilton, J. (1995). *Composing good HTML* (Vers. 2.0.6). <http://www.cs.cmu.edu/~tilt/cgh/> (1/12/1996).

VandenBos, G., Knapp, S., & Doe, J. (2001). Role of reference elements in the selection of resources by psychology undergraduates. *Journal of Bibliographic Research*, 5, 117-123. Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://jbr.org/articles.html> (13/9/2001).

3β. Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία

Nielsen, M.E. (n.d.). *Notable people in psychology of religion*. Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.psywww.com/psyrelig/psyrelpr.htm> (3/8/2001).

GVU's 8th WWW user survey. (n.d.). Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.cc.gatech.edu/gvu/usersurveys/survey1997-10/> (8/9/2000).

3γ. Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία και χωρίς συγγραφέα

Gender and society. (n.d.). Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.trinity.edu/~mkearl/gender.html> (3/12/2001).

Ε. Η γλώσσα του κειμένου

Καλό θα ήταν ο λόγος που χρησιμοποιείτε να είναι απλός και περιεκτικός, χωρίς μεγάλες προτάσεις, ενώ ιδιαίτερο βάρος πρέπει να δίνεται στην επιχειρηματολογία και την επιστημονική τεκμηρίωση των απόψεων που εκθέτετε.

Στη συνέχεια επισημαίνονται ορισμένα από τα πιο συχνά γραμματικά, συντακτικά, αλλά και τυπογραφικά λάθη.

- Αφήνετε πάντα ένα κενό (space) μετά τα σημεία στίξης (αλλά όχι πριν!) και μην «κολλάτε» τις λέξεις.
- Οι παράγραφοι δηλώνονται με τη χρήση μιας «εσοχής» (tab) ή αφήνοντας μια σειρά κενή (enter).

- Προσοχή επίσης στη χρήση του κόμματος: Το κόμμα υποδεικνύει μικρή παύση κατά την εκφορά του λόγου. Πιο συγκεκριμένα, το χρησιμοποιούμε για να χωρίζουμε ασύνδετες προτάσεις ή λέξεις (παράδειγμα: *Ο δάσκαλος, ο μαθητής, το διδακτικό αντικείμενο, αποτελούν τρεις βασικούς πόλους της εκπαιδευτικής διαδικασίας*), μετά την κλητική (*Παιδιά, ας αρχίσουμε το μάθημα*), ή για να χωρίσουμε τις δευτερεύουσες προτάσεις από τις κύριες (*Δεν πήγαμε εκδρομή, γιατί έβρεξε*). Εξαιρέση αποτελούν οι ειδικές, οι πλάγιες ερωτηματικές και οι λεγόμενες διστακτικές προτάσεις. Παραδείγματα: *Οι μαθητές πιστεύουν πως το μάθημα πρέπει να γίνεται με άλλο τρόπο. Αναρωτιούνται αν ο δάσκαλος θα συμφωνούσε μαζί τους. Φοβούνται μήπως δεν συμφωνεί.*
- Αποφύγετε τις μεγάλες προτάσεις, που ξεπερνούν τις τέσσερις-πέντε σειρές. Έχετε πάντα κατά νου το απλουστευμένο συντακτικό σχήμα «υποκειμένο-ρήμα-αντικείμενο» και προσπαθείτε να μην παρεμβάλετε μακροσκελείς δευτερεύουσες προτάσεις. Διατυπώνετε τις σκέψεις σας με τρόπο κατά το δυνατόν απλό, κατανοητό και συγχρόνως μεστό, σε σύντομες και ξεκάθαρες εννοιολογικά προτάσεις.
- Η κάθε παράγραφος πρέπει να έχει νοηματική αυτοτέλεια. Επιχειρείτε εύλογο χωρισμό των παραγράφων. Κακή επιλογή, όμως, είναι και η χρήση υπερβολικά σύντομων παραγράφων (και μάλιστα διαδοχικών) που στερούνται ανάπτυξης. Θυμίζω ότι κάθε πρόταση δεν μπορεί να αποτελεί χωριστή παράγραφο.
- Αποφύγετε τη χρήση του α' ενικού προσώπου, όταν γράφετε. Όπου είναι απαραίτητο, μπορείτε να καταφύγετε στο α' πληθυντικό: *Στη συνέχεια της μελέτης μας, θα επιχειρήσουμε...* Προτιμότεροι όμως είναι άλλοι συντακτικοί τύποι: η αλλαγή του υποκειμένου (*Η παρούσα μελέτη δεν θίγει ζητήματα όπως...*), ή η παθητική φωνή: (*Στην μελέτη αυτή επιχειρείται μία νέα προσέγγιση...*), που σας βοηθούν να αποφύγετε τον «ύφαλο» του α' προσώπου.
- Αποφεύγετε επίσης τους αδόκιμους τύπους της καθαρεύουσας. Καταφύγετε καλύτερα σε γλωσσικούς τύπους που σας είναι πιο οικείοι, τους οποίους θα μπορείτε και να χειριστείτε καλύτερα.
- Αν το κείμενό σας περιλαμβάνει αφήγηση στο παρελθόν, χρειάζεται προσοχή η μίξη χρόνου αόριστου και παρατατικού. Αποφύγετε τον πιο λογοτεχνικό ιστορικό ενεστώτα.
- Συχνά είναι και τα προβλήματα που προκαλεί η χρήση του μονοτονικού συστήματος. Μην παραλείπετε να ακολουθείτε τους κανόνες του. Στο μονοτονικό σύστημα, οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν τονίζονται. Μία από τις πιο συχνές εξαιρέσεις αποτελούν τα ερωτηματικά **πού και πώς**, που τονίζονται προκειμένου να ξεχωρίζουν από τους όμοιούς τους συνδέσμους ή αντωνυμίες. Προσοχή όμως: το ερωτηματικό *τι* δεν τονίζεται ποτέ, αφού δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης με άλλον όμοιο τύπο.
- Τέλος, για το νι (ν) της αιτιατικής πτώσης στα άρθρα, που συχνά προβληματίζει, σας υπενθυμίζω ότι διατηρείται μόνο όταν η επόμενη λέξη αρχίζει με φωνήεν ή με ένα από τα σύμφωνα κ, π, τ, ξ, και ψ. Επίσης, το τελικό ν διατηρείται πάντα στην προσωπική αντωνυμία του τρίτου προσώπου αυτόν, τον, καθώς και στο τροπικό επίρρημα σαν.

Ορισμένες από αυτές και πολλές άλλες χρήσιμες ορθογραφικές και συντακτικές συμβουλές μπορείτε να βρείτε στα εξής (μικρά και εύχρηστα) βιβλία:

- 📖 Παπαζαφείρη, Ι. (1994). *Λάθη στη χρήση της γλώσσας μας* (9^η έκδ.). Αθήνα: Σμίλη.
- 📖 Ιορδανίδου, Α. (Επιμ.) (1999). *Οδηγός της νεοελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Πατάκης.

ΣΤ. Η εμφάνιση των εργασιών

- i. Είναι σημαντικό το κείμενό σας να προσεγγίζει κατά το δυνατόν (και, κυρίως, να μην ξεπερνά) τον αριθμό λέξεων που προβλέπει η κάθε εργασία. Με αυτό τον τρόπο ασκείστε να συγκροτείτε τις σκέψεις σας και το αποδεικνύετε έμπρακτα με το κείμενό σας.
- ii. Αριθμείτε τις σελίδες της εργασίας σας.
- iii. Για την διαμόρφωση της σελίδας του κειμένου, καλό είναι να χρησιμοποιείτε καθιερωμένες προδιαγραφές:

<i>Γραμματοσειρά:</i>	Times New Roman/ Calibri
<i>Μέγεθος γραμματοσειράς</i>	12
<i>Περιθώρια:</i>	Επάνω: 2,54 εκ. Κάτω: 2,54 εκ. Αριστερά: 3,17 εκ. Δεξιά: 3,17 εκ.
<i>Διάστιχο:</i>	Μονό
<i>Μορφή παραγράφου</i>	Διάστημα πριν και μετά: 6
<i>Αρίθμηση σελίδων:</i>	Υποσέλιδο – δεξιά
<i>Στοίχιση κειμένου:</i>	Πλήρης